

[Hartvig Frisch.]

er et Skældsord og intet andet, og det hidfører ikke noget som helst oplysende i selve Debatten.

Derimod kan det ærede Medlem selvfølgelig sige, at han vil foretrække, at der ikke sker en saadan Deling til den saglige Behandling af Lovene. Hvis det ærede Medlem gør den Indvending, vil jeg sige, at efter min Erfaring fra en Række Love, som jeg vil kalde udpræget saglige, har Behandlingen i to Afdelinger i *denne* Rigsdag vist, at der ofte, naar der er flere Øjne til at se paa Tingene, kan komme ganske gode saglige Resultater ud af det. Det vil jeg anføre i denne Henseende, men selve Skældsordene maa jeg lade ligge; jeg finder ikke, de bidrager noget som helst til Oplysning af Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vilde rette et af sine Hovedangreb mod § 82 og vilde rette det som et Angreb mod Kommissionen, at den kunde være saa taabelig at tro, at man kunde fastlægge en Forfatning for evig Tid, og dertil benyttede han, at der i Bemærkningerne til Kommissionsforslaget er henvist til det, der kaldes Menneskerettighedernes Erklæring af 1789. Det ærede Medlem tillægger her Kommissionen en Mening, som den slet ikke har. Det er ikke selve Erklæringen af 1789, man fra Kommissionens Side har tænkt sig at ophøje til at være et evigt varende Dokument. Man har refereret til dette Dokument, fordi det giver den tydeligste Fremstilling af en Række Opfattelser, som er den nutidige danske Befolknings Opfattelser. Altsaa, dette, at der refereres til Dokumentet, har intet at gøre med, at det skulde være baseret paa dets 100-aarige eller 150-aarige Eksistens, at disse Ting skulde tages op fra vor Side. Det afgørende er, at den danske Befolkning med et efter vor Mening fuldkommen overvældende Flertal gaar ind for det, der kaldes Menneskerettighederne. Derfor er der refereret til denne Udtalelse, at det er umistelige Goder, saaledes som det med stor Styrke blev fremført af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, og derfor skulde vi hellere tale om disse Goder, som jo udtrykkeligt er anført i de nævnte Paragraffer.

Se, det ærede Medlem havde nu Brug for Menneskerettighedernes Erklæring af en bestemt Grund; han skulde paadutte Kom-

missionen, at den iblandt disse Goder havde det, der kaldes Ejendomsrettens Ukrænkelighed, det, man i gamle Dage ofte kaldte, at den var hellig og ukrænkelig. Derfor gav det ærede Medlem sit Indlæg den Karakter. Men det er jo ikke rigtigt. I de Paragraffer, der er citeret, staar der intet om den Paragraf, det ærede Medlem der hentydede til. Alene dette viser, at hele det ærede Medlems Opbygning af Angrebet hvilede paa et skævt Grundlag.

Det, man kunde have ønsket, at det ærede Medlem vilde have ytret sig om, var hans egen Mening om disse, som vi kalder det, umistelige Rettigheder. Det vilde i hvert Fald have interesseret mig, for man er efterhaanden lidt tvivlende. Da det ærede Medlem kom her ind i Tinget, var det jo noget andre Toner, der lød, end man ofte nu hører fra det ærede Medlem. Det var af en vis Interesse at høre det ærede Medlems Stilling til netop disse umistelige Goder, som vi kalder dem, i Stedet for at paadutte os, at vi vil gøre noget til evigtvarende, hvad der ikke er et eneste Medlem af Kommissionen, der overhovedet har haft nogen som helst Tro paa.

Jeg kan godt forstaa, naar jeg tænker paa de Svingninger, det ærede Medlem har gjort her i Tinget, at der saa er en Ting, som ustandselig beskæftiger hans Tanker, nemlig hvorledes man skal forholde sig med Hensyn til Overbevisning og Forskrifter fra Vælgerne. Der er som bekendt ikke noget Medlem, der har skiftet Standpunkt med en saadan Largehed som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, saa jeg kan godt forstaa, at det Problem ustandselig melder sig for ham. Vi har set ham svinge over fra det rødeste revolutionære til Frisind og Enhedsfront — hvordan han har affundet sig med sine Vælgere, ved vi jo ikke. Men vi andre finder stadig, at i det givne Øjeblik, naar en Beslutning skal tages i denne Sal, maa der selvfølgelig her sidde Mænd og Kvinder, som tager deres Beslutning ud fra en Overvejelse af Situationen, som den er i det Øjeblik, Beslutningen skal tages. Det er naturligvis det, der har været Grundlovsfædrenes Tanke med dette, at man maa handle paa sit eget Ansvar, for hvis man skal over til det andet Princip, at man skal sidde med skriftlige Forskrifter for sig, ja, saa kan det lyde meget godt og givt Indtryk